

Dosarul nr. 1-106/25

Număr electronic 1-25062924-32-1-06052025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

30 iunie 2025

or. Ialoveni

Judecătoria ***** (sediul Ialoveni)

Președintelui ședinței de judecată,

Judecător:

Grefier:

Cu participarea:

Acuzatorului de Stat:

Apărătorului, avocatului

Inculpatului

Traducătorului

Natalia Doroftei

Lilia Crețu

examinând în ședința de judecată publică, prin intermediul videoconferinței, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

*****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în s. *****, r-ul *****, studii medii speciale, supus militar, divorțat, fără persoane la întreținere, angajat în câmpul muncii, grade de invaliditate nu sunt stabilite, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat nu deține, la evidența medicului psihiatru și necrolog nu se află, posedă limba de stat, anterior judecat:

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal

C O N S T A T A T:

*****, la *****, aproximativ la ora *****, fiind la volanul mijlocului de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, în timp ce se deplasa pe traseul *****, în apropiere de satul *****, a fost stopat pentru încălcarea circulației rutiere și anume depășirea regimului de viteză stabilit pe sectorul respectiv de drum cu 23 km/h, de către colaboratorul INSP, ***** aflat în exercițiul funcției împreună cu colegul său ***** ce se aflau în serviciu de menținerea ordinii publice și asigurarea circulației rutiere, cu automobilul de serviciu model „*****” cu numărul de înmatriculare *****.

În continuarea acțiunilor sale, *****, urmărind scopul coruperii funcționarilor publici cu statut special care se aflau în exercițiul funcției și aveau ca sarcină prevenirea și contracararea infracțiunilor și contravențiilor, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale infracționale, acționând intenționat în scopul determinării angajatului INSP al IGP al MAI, ***** care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal la neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor funcționale, realizate prin neatragera sa la răspundere contravențională, conform art.236 alin.(1) Cod Contravențional „... *depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră...*”, pentru încălcarea RCR, dânsul s-a apropiat de automobilului de serviciu de model „,„*****” cu numărul

de înmatriculare *****, unde se afla agentul constatator ***** și a dat acestuia, bani ce nu i se cuvin în sumă de 200 lei, plasându-le între acte.

Fiind avertizat de către angajatul INSP al IGP al MAI, că faptele sale constituie un act de corupție și pot atrage răspunderea penală, conducătorul auto ***** Stepan, și-a continuat acțiunile sale infracționale, insistând ca ofițerul de patrulare să accepte mijloacele bănești oferite, acțiuni care imediat au fost denunțate de către polițist.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, ***** Stepan, a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, potrivit indicilor calificativi, „coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia”.

În ședința de judecată din 29.05.2025, inculpatul ***** a declarat, personal, prin înscris autentic semnat de el, contrasemnat de avocatul său, că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, inculpatul nu a solicitat administrarea de noi probe, a declarat că îi sunt cunoscute probele din dosar și nu are obiecții în privința lor.

Studiind probele din dosar, administrate la faza urmăririi penale, instanța de judecată a admis, prin Încheierea protocolară din data de 29.05.2025, cererea inculpatului ***** , deoarece din probele administrate la faza urmăririi penale și studiate în ședință rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa, care permit stabilirea pedepsei.

În ordinea stabilită de art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, în cadrul audierii conform regulilor de audiere a martorului, inculpatul ***** a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, confirmând circumstanțele comiterii ei, indicate în actul de învinuire, comunicând că se căiește sincer de cele întâmplate.

Inculpatul *****, fiind audiat în fața instanței de judecată, a declarat că la *****, a condus mijlocul de transport și a fost stopat de poliție pe traseul *****-*****, pentru depășirea limitei de viteză. Inspectorul i-a comunicat să se deplaseze în mașina de poliție cu actele, din deprindere a pus 200 lei în permis și i-a înmănat inspectorului.

La întrebările participanților procesului judiciar, ***** a răspuns că a intuit că va fi tras la răspundere pentru limita de viteză, banii oferindu-i ca să nu-i fie întocmit proces-verbal, conștientizează și recunoaște vina.

Ajungând la concluzia că recunoașterea vinovăției de către inculpat este făcută în mod liber, benevol, conștient, fără presiune sau teamă, instanța de judecată a trecut la dezbaterile judiciare, potrivit rigorilor instituite de art. 364¹ alin. (5) Cod de procedură penală.

Procurorul care reprezintă acuzarea de stat, ***** a susținut învinuirea adusă inculpatului *****, solicitând condamnarea ultimului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal. Probatoriul prezentat instanței de judecată este suficient pentru a se constata cu precizie vinovăția lui ***** în comiterea infracțiunii imputate. Inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală, nu se află la evidența medicului narcolog/ psiholog. Circumstanțe agravante sau atenuante nu s-au atestat. Pedepsa ce urmează a-i fi aplicată lui ***** este amendă în mărime de 750 u.c. Banii ridicați de la fața locului, care la moment se păstrează la Serviciul Fiscal de Stat, urmează a fi confiscați în contul statului, iar celelalte mijloace materiale de probă de păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Apărătorul inculpatului *****, avocatul *****, a invocat faptul că infracțiunea de care și-a recunoscut vinovăția inculpatul face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar inculpatul se

căiește sincer de cele comise, urmează a-i fi aplicată este amenda în mărime minimă prevăzută de legea penală.

Inculpatul *****, în cadrul dezbaterilor judiciare și a ultimului cuvânt, la fel a solicitat aplicarea unei pedepse minime.

Pe lângă faptul că inculpatul ***** și-a recunoscut fapta și vinovăția în comiterea acesteia, aceasta se confirmă și prin următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale:

- Declarațiile martorului ***** care fiind audiat la etapa urmăririi penale, a comunicat că la data de ***** în jurul orei 14:00, se afla în serviciul conform tabelului de repartizare a forțelor, fiind dislocat pe teritoriul raionului Ialoveni, inclusiv traseul ***** împreună cu colegul de serviciu ***** cu automobilul de serviciu de model „*****” cu nr. de înmatriculare *****. Astfel, desfășurând activitatea cu aparatul de măsurare a vitezei „Trucam” pe traseul *****, pentru depășirea limitei de viteză cu 23 km/h în zona de acțiune a indicatorului rutier limita de viteză 3.27(50 km/h), a fost stopat mijlocul de transport de model „*****” cu nr. de înmatriculare *****. Astfel, el s-a apropiat de portiera conducătorului auto, aducându-i la cunoștință contravenția comisă și prezentându-i proba foto de pe aparatul „Trucam”, ulterior i-a solicitat prezentarea actelor. Acesta a coborât din automobil și împreună s-au deplasat spre automobilul de serviciu în care se afla colegul său, *****. Apropiindu-se, conducătorul mijlocului de transport sus menționat, care mai târziu s-a dovedit a fi ***** a întrebat dacă este posibil de a evita întocmirea procesului verbal contravențional. Atunci a fost avertizat că este pasibil de răspunderea penală conform art. 325 CP. După ce ***** a fost avertizat de răspunderea penală, acesta a transmis actele colegului ***** și anume permisul de conducere pe numele său, certificatul de înmatriculare al automobilului pe care îl conducea printre care se afla o bancnotă cu nominalul de 200 lei, îndoiți în două, cu scopul de a se eschiva de la răspunderea contravențională.

Menționează că, ei l-au întrebat pentru ce sunt banii respectivi, la care acesta a comunicat că banii sunt pentru a nu fi întocmit procesul verbal. În continuare a fost apelat serviciul unic 112 și a sesizat cazul dat. Acțiunile ***** au înregistrate cu telefonul mobil al colegului ***** (f.d.16-19);

- Declarațiile martorului ***** care fiind audiat la etapa urmăririi penale, a comunicat că la data de ***** în jurul orei 14:00 se afla în serviciul conform tabelului de repartizare a forțelor, fiind dislocat pe teritoriul raionului Ialoveni, inclusiv traseul ***** împreună cu colegul de serviciu ***** cu automobilul de serviciu de model „*****” cu nr. de înmatriculare *****. Astfel, colegul său desfășurând activitatea cu aparatul de măsurare a vitezei „Trucam” pe traseul *****, pentru depășirea limitei de viteză cu 23 km/h în zona de acțiune a indicatorului rutier limita de viteză 3.27 (50 km/h), a fost stopat mijlocul de transport de model ***** cu nr. de înmatriculare *****.

După ce a fost stopat automobilul sus menționat, colegul ***** împreună cu conducătorul automobilului sus menționat s-au apropiat de automobilul de serviciu în care se afla el.

Apropiindu-se, de automobilul de serviciu, colegul i-a solicitat actele de identitate, tot atunci conducătorul mijlocului de transport sus menționat care mai târziu s-a dovedit a fi ***** a întrebat dacă este posibil de a evita întocmirea procesului verbal contravențional. Atunci a fost avertizat că este pasibil de răspunderea penală conform art. 325 CP. După ce ***** a fost avertizat de răspunderea penală, acesta i-a transmis actele, și anume permisul de conducere pe numele său certificatul de înmatriculare al automobilului pe care îl conducea printre care se afla o bancnotă cu nominalul de 200 lei MD, îndoiți în două, cu scopul de a se eschiva de la răspunderea contravențională.

Menționează, că ei l-au întrebat pentru ce sunt banii respectivi, la care acesta a comunicat că banii sunt pentru a nu fi întocmit procesul verbal.

În continuare a fost apelat serviciul unic 112 fiind sesizat cazul dat. Acțiunile ***** au fost înregistrate cu telefonul mobil ce îi aparține.

În privința *****, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin. (2) CC RM (f.d.20-23);

- Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din *****, acțiune procesuală prin care a fost cercetat automobilul de model „*****”, n/î *****, parcat pe acostamentul traseului*****, direcția spre or.*****. În automobilul cercetat, pe banchetă din față pe scaunul pasagerului se identifică un certificat de înmatriculare al automobilului de model „*****” cu nr. de înmatriculare *****, o bancnotă cu nominalul de 200 lei îndoliată în două cu seria G. 0142, un permis de conducere pe numele ***** (f.d.9-15);

- Conținutul procesului-verbal privind examinarea documentelor din 10.04.2025, acțiune procesuală prin care au fost examinate Extras din ordin nr. 125ef din 19.03.202, ***** Fișa postului nr. 2.9.111, ***** Extras din ordin nr. 17ef din 18.01.2024, *****; Fișa postului nr. 2.9.110, *****; Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Serviciul Ialoveni, ***** a Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru” a INSP pentru data de 01 martie 2025 (f.d.57-58);

- Conținutul procesului-verbal privind examinarea înregistrării video/audio din 31.03.2025, care conține conversația dintre ***** și *****, în care ultimul a întrebat dacă este posibil de a evita întocmirea procesului contravențional și a transmis angajatul INSP ***** împreună cu actele mijlocului de transport o bancnotă cu nominalul de 200 lei (f.d.61-62);

- Raportul de constatare tehnico-științifică nr. ***** din *****, potrivit concluziei specialistului, - 1 (una) bancnotă cu nominalul de 200 (doua sute) MDL, cu seria și numărul: *****, care a fost ridicată în cadrul cercetării la fața locului din automobilul de serviciu cu n/î *****, - corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d.38-41);

- Mijloacele materiale de probă - extras din ordin nr. 125ef din 19.03.202, ***** Fișa postului nr. 2.9.111, ***** Extras din ordin nr. 17ef din 18.01.2024, *****; Fișa postului nr. 2.9.110, *****; Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Serviciul Ialoveni, ***** a Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru” a INSP pentru data de 01 martie 2025, anexate la materialele cauzei prin ordonanța din ***** (f.d. 46-56, 59-60).

- Documentele - exemplarul în copie a procesului verbal cu privire la contravenție cu numărul *****din ***** întocmit de agentul constatatator ***** în privința ***** și înregistrarea audio/video stocată pe suportul rigid de tip CD (f.d.27-28).

- Corp delict: 1 (una) bancnotă cu nominalul de 200 (doua sute) MDL, cu seria și numărul: *****, care au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului din automobilul de serviciu cu n/î *****, recunoscute în cadrul cauzei penale nr. *****, în calitate de corp delict prin ordonanța din *****și transmise pentru păstrare temporară Serviciului Fiscal de Stat (f.d.42,43-44).

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi

întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța constată că din probele administrate la faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, rezultă cu certitudine că *****, la *****, aproximativ la ora *****, fiind la volanul mijlocului de transport de model „****”, cu numărul de înmatriculare *****, în timp ce se deplasa pe traseul *****, în apropiere de satul *****, a fost stopat pentru încălcarea circulației rutiere și anume depășirea regimului de viteză stabilit pe sectorul respectiv de drum cu 23 km/h, de către colaboratorul INSP, ***** aflat în exercițiul funcției împreună cu colegul său ***** ce se aflau în serviciu de menținerea ordinii publice și asigurarea circulației rutiere, cu automobilul de serviciu model „****” cu numărul de înmatriculare *****.

În continuarea acțiunilor sale, *****, urmărind scopul coruperii funcționarilor publici cu statut special care se aflau în exercițiul funcției și aveau ca sarcină prevenirea și contracararea infracțiunilor și contravențiilor, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale infracționale, acționând intenționat în scopul determinării angajatului INSP al IGP al MAI, ***** care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal la neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor funcționale, realizate prin neatragera sa la răspundere contravențională, conform art.236 alin.(1) Cod Contravențional „... *depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră...*”, pentru încălcarea RCR, dânsul s-a apropiat de automobilului de serviciu de model „****” cu numărul de înmatriculare *****, unde se afla agentul constatator ***** și a dat acestuia, bani ce nu i se cuvin în sumă de 200 lei, plasându-le între acte.

Fiind avertizat de către angajatul INSP al IGP al MAI, că faptele sale constituie un act de corupție și pot atrage răspunderea penală, conducătorul auto ***** Stepan, și-a continuat acțiunile sale infracționale, insistând ca ofițerul de patrulare să accepte mijloacele bănești oferite, acțiuni care imediat au fost denunțate de către polițist.

Instanța de judecată conchide că acțiunile inculpatului ***** corect au fost încadrate în baza art. 325 alin.(1) Cod penal – coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, or, potrivit materialelor cauzei penale, și anume analizând conținutul procesului-verbal privind examinarea înregistrării video/audio din 31.03.2025, care conține conversația dintre ***** și *****, în care ultimul a întrebat dacă este posibil de a evita întocmirea procesului contravențional și a transmis angajatul INSP ***** împreună cu actele mijlocului de transport o bancnotă cu nominalul de 200 lei, s-a constatat că convorbirile și conduita persoanelor participante înfățișează pe deplin parcurgerea de către inculpatul ***** a etapelor activității infracționale în cadrul infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, în special a fazei adiacente – externe, adică a celei oratorii în care ***** luând hotărârea de a săvârși infracțiunea o aduce la cunoștința angajatul INSP ***** prin

exteriorizarea și confirmarea intenției sale, prin expresii clare. Chiar dacă în cazul infracțiunilor materiale, exteriorizarea intenției nu presupune săvârșirea propriu-zis a infracțiunii, atunci în cazul infracțiunilor de corupție, acestea fiind formale, exteriorizarea intenției de a corupe un funcționar public presupune săvârșirea efectivă a infracțiunii.

Mai mult, în cazul analizei conduitei inculpatului ***** și imaginilor respective, se constată transmiterea mijloacelor bănești destinate coruperii colaboratorului poliției al inspectoratului național securitate publică al GP al MAI, pentru ca ultimul să acționeze potrivit dorinței sale, de a nu-i întocmi proces-verbal cu privire la contravenție pentru depășirea vitezei de circulație stabilite, prin plasarea banilor între acte, astfel fiind prezentă confirmarea faptului pentru care mijloacele bănești au fost oferite, adică destinația lor concretă.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În ciuda faptului că individualizarea pedepsei penale este un proces lăuntric și personal al instanței de judecată, totuși acesta nu poate fi conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, or acesta trebuie să fie rezultatul unei evaluări obiective a întregului material probatoriu administrat la judecarea cauzei.

Astfel, pentru a-și îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate și a duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care în prezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale.

Funcțiile de constrângere și reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Exemplaritatea pedepsei penale produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane, care văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriilor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei comise de făptuitor, condiționează caracterul preventiv al pedepsei, care totdeauna prin mărimea privațiunii trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală prevăzute de art.2, 61 Cod Penal.

În conformitate cu art. 364¹ alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Conform art. 80¹ alin. (1)-(2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181¹– 182, 239–240, 242¹, 242², 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264¹, **324–335¹**, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În conformitate cu art. 325 alin. (1) Cod penal, coruperea activă, adică promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1 500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3 000 la 5 000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În calitate de circumstanțe atenuante în corespundere cu prevederile art.76 Cod penal, instanța a reținut căința sinceră.

Circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal instanța nu a reținut.

Instanța însă nu poate reține în corespundere cu prevederile art.76 Cod penal în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală și art. 80¹ alin. (1) Cod penal, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față

de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal se atribuie la categoria celor ușoare, precum și din noile limite ale pedepsei determinate potrivit art. 80¹ alin. (2) Cod penal coroborat cu art. 325 alin. (1) Cod penal, și anume de la 500 unități convenționale până la 1 125 unități convenționale, luând în considerație circumstanțele atenuante stabilite în pricină, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului ***** pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, este echitabilă aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Instanța de judecată reține că potrivit art. 63 alin. (3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele la 500 la 3 000 unități convenționale.

Instanța ține să explice inculpatului ***** că potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod de procedură penală, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În conformitate cu art. 395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Instanța de judecată constată că în privința inculpatului ***** nu au fost aplicate careva măsuri preventive, urmare, instanța consideră necesar de a aplica măsura preventivă "obligarea de a nu părăsi țara" în privința inculpatului ***** , până la rămânerea definitivă a sentinței.

Potrivit art.397 pct.3 în coroborare cu art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

În acord cu prevederile art. 158 alin. (1) Cod procedură penală, corpurile delictelor sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

În conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1) și (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

În acest sens, instanța apreciază că condițiile pe care un bun trebuie să le îndeplinească pentru a fi confiscabil constau în existența unei stări de pericol generate de implicarea acestuia în cauzalitatea unor fapte prevăzute de legea penală și în constatarea faptului că lucrul a servit la săvârșirea infracțiunii.

În conformitate cu art. 46 alin. (1) și (4) din Constituția RM, averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

În acest sens, Constituția RM în deplină concordanță cu prevederile art.1 al Protocolului Adițional nr.1 CEDO admite posibilitatea confiscării bunurilor, care deși legal dobândite, însă sunt folosite pentru activitate ilegală, unica condiție fiind ca confiscarea să se facă în condițiile legii.

Necesitatea confiscării corpurilor delict respective este concentrată în direcția creșterii eficacității instrumentelor legale menite să descopere, sechestreze, dar și confiscarea bunurilor dobândite în mod ilicit, pentru reducerea motivației infractorilor în implicarea în astfel de activități criminale, dar și pentru reducerea capitalului operațional folosit în vederea continuării unor astfel de activități.

Instanța menționează că măsura confiscării nu prezintă o pedeapsă, dar este o măsură de siguranță sau o consecință civilă a unei fapte ilicite săvârșite, or, câtă vreme vor exista sancțiuni mai aspre, va persista și ispita ocolirii lor, o altă interpretare referitoare la confiscarea bunurilor utilizate la săvârșirea faptei ilicite ar conduce la posibilitatea eludării cu ușurință a dispozițiilor legale, deoarece de fiecare dată inculpatul s-ar putea apăra invocând faptul proporționalității, al apartinerii bunului unui alt proprietar, iar activitatea ilicită ar putea continua.

- În cauza penală a fost recunoscut în calitate de corp delict – 1 (una) bancnotă cu nominalul de 200 (doua sute) MDL, cu seria și numărul: *****, care au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului din automobilul de serviciu cu n/î *****, recunoscute în cadrul cauzei penale nr. *****, în calitate de corp delict prin ordonanța din *****și transmise pentru păstrare temporară Serviciului Fiscal de Stat, urmează a fi confiscată în beneficiul statului.

În conformitate cu prevederile articolelor 162, 364¹, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

condamnă:

***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) Cod penal i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se informează inculpatul ***** despre dreptul său să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se va considera că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se comunică lui ***** că, în cazul în care aceasta se va eschiva cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Corpul delict: 1 (una) bancnotă cu nominalul de 200 (doua sute) MDL, cu seria și numărul: *****, care au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului din automobilul de serviciu cu n/î *****, recunoscute în cadrul cauzei penale nr. *****, în calitate de corp delict prin ordonanța din *****și transmise pentru păstrare temporară Serviciului Fiscal de Stat, se supune confiscării speciale, pentru trecerea în venitul statului.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.
Sentința pronunțată integral la 30.06.2025.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Natalia Doroftei